DE
HYDROPIBUS.

DE

HYDROPIBUS:

Déque Medicamentis,

Ad eos utilibus expellendos:

NEC NON

De Commodiſſima Methodo Utendi Remediis

ANTIHYDROPICIS.

AUTHORE

SAMUELE DWIGHT, M.D.

LONDINI:
Impenſis BERNARDI LINTOT, Bibliopolæ Londinenſis. M.DCC.XXV.

Reverendo in CHRISTO Patri,

EDMUNDO,

Permiſſione Divinâ

LONDINI EPISCOPO,

Regíſque Conſiliario Fideliſſimo, ſummâ, quâ opus eſt,

Obſervantiâ, *Samuel Dwight*, S. P. D. D.

V*Aldè Ego deciperer, Reverendiſſime Præſul, ſi tantum honorem meis conſequi ſperarem, quantum Gibſonius Avunculus tuus adeptus eſt Scriptis ſuis. Attamen lætabor, ſi fortè hoc Opuſculum fa-*

vore

vore tuo dignum putaveris: Eò magis, quò magis ſentio Judicium & Sinceritatem tuam undique celebrari.

Hic agitur de Morbo, omnium ferè Fabricæ Humanæ inimiciſſimo. Hic cognoſcere potes (ſiquid tibi adeò literato deeſt, quod non priùs nôſti) unde Hydrops oritur, quóque pacto in fugam verti poſſibile eſt.

Interim magnoperè oro atque opto, ut liber ſis ab hoc aliiſque Morbis, uſque ad tempus commutationis hujuſce Vitæ pro aliâ. Oro ut ſera Senectus ſolus Morbus ſit tibi, eáque non laborioſa. Dum enim ſuper Terrâ vixeris, valdè Humano Generi prodeſſe potes. Adeò Scelera evertis piis & Præceptis & Moribus.

Licitum eſt Partibus his noſtrûm Terreſtribus curam quandam adhibere, cùm Corpora proximè atque Animæ nobis chara ſint. Igitur dignare legere Tractatulum

tulum, ſervandi Corporis gratiâ, exaratum, ſiquidem à Sacris Laboribus parumpèr vacare tibi lubet.

Confiteor modum eruendi Hydropis, quem edo, novum eſſe. Sin Judicibus Literatis, Tibíque præſertim, hæc Methodus utilior viſa fuerit, quàm pleraéque; Ego Utilitate pluſquàm Novitate ejus gaudebo. Vale.

Dabam Fulhamiæ Jan.
die 1. An. Dom.
M.DCC.XXV.

DE
Origine Hydropum.

TYronibus omninò inutile eſſe arbitror, ut, Hydropum curandorum operam ſuſcepturus, varia eorum genera deſcriberem. Unuſquiſque enim Hydrops, ubicunque acciderit, tam in unâ parte quàm in aliâ, ejuſdem indolis eſt. Adeò ut hoc opus plurimorum Hydropum Species delineandi jure evitare mihi liceat.

Hydrops evenit, quando nutriens Humor ab Arteriis ſuppeditatus in locis, ubi deponitur, nimis diu moratur, atque in Sanguinem per tubulos ſuos labentem minori quàm par eſt copiâ redit.

Obſervandum eſt Bibaces & Melancholicos ad hunc Morbum maximè pronos eſſe.

Cogitatio enim nimia & Inebriatio frequens in cauſâ ſunt, quare Spiritus Animales profusè conſumuntur. Deficientibus his, Pori etiam vigore ſuo excidunt. Pori impotentes, depoſitos in ſe Succos Sanguini reſtituere nequeunt ità ut debent. Hinc accumulantur Humores, hinc ſtagnant.

Labefactatâ præterea energiâ Pororum, veriſimile eſt reſides Humores demittere Fœces quaſdam in eos. Hæ forſan nimis cumulatæ Circuitum Vitalem ulteriùs impediunt. Nulla autem Obturamenta adeò obſunt Hydropicis, ac iſta, quæ Renes occludunt. Nam nonnunquam propter viſcidam materiem vel calculos inibi immorantes Succus ad Renes convectus præpoſterè in Sanguinem, retorquetur. Reverſus in Sanguinem, quò poſteà impactus fuerit, incertum eſt. Sed ſine dubio nulla Pars Corporis palantibus Lymphis eximitur, cùm iter iis in Pelvim Veſicámque Urinalem præcluſum eſt.

Memini olim Virginem propter hujuſmodi Obturamenta nonnullam Hydropis partem ore expuiſſe.

Intereà non ità me ſic intelligi vellem, quaſi omnimodum Hydropem aſſererem ex Urinâ obſtructâ fieri. Id ſanè à nemine creditum oportet. Dixi enim ex aliis cauſis hunc Morbum oriri.

Profectò Humores à Sanguine ſecreti (exceptis iis, qui è Corpore eliminandi ſunt) Mem-

Membris nutritis, debent in Sanguinem penitùs reverti. Hoc enim à Naturâ uſque requiritur, ut ſit Humorum paritèr ac Sanguinis æquabilis Circuitus. Sic Vita, ſic Salus optimè conſervari ſolet. Porrò Natura adeò ſibi proſpexit, ut unamquamque Fibrarum cavernulam (Poros vulgò nominatos) cùm Diaſtole tum Syſtole donârit: alteram, ut Membra Humores nutrientes ad ſe recipiant; alteram, ut nutrita Sanguini eoſdem retribuant.

Per Syſtolen Pororum Nutriens Humor (ſit bonus ſitve malus) in Lymphatica vel Chylifera vaſa, quæ præſtò ſunt, ínque Venoſa, ubi illa altera deſunt, continuò projicitur.

Quid ſi Sanguis pabulum ex Hydropis fœdâ colluvie exquirere cogitur? Concoctrix atque Expultrix Facultas ei innaſcitur. Adeò ut alia pars Succorum, quæ illùc redit, in bonum nutrimentum mutari per alteram, & alia, quæ ità mutari nequit, expelli inde poſſit per alteram Sanguinis facultatem. Prætereà niſi Sanguis Hydropem ebibat, nulla diſceſſio hujuſce Morbi per Renum Pellis Externæ Inteſtinorúmve vias naturales obtineri poteſt. Has autem vias machinata eſt Natura; nè Humores ſuperflui, qui evacuari debent, nobis immorarentur diutius, morandóque Fabricam hanc noſtram ſenſim ſubverterent.

Quomodo Vaſcula & Pori, cùm debilia evaſerint, ad priſtinum vigorem reſtitui poſſint, in ultimo potiſſimùm Capite palàm oſtendetur.

Quatenùs ad Inciſiones, Perforationes & alias in Cutem Carnémque Operas Chirurgicas attinet, hæ ſanè in uſum vocatæ Hydropem minuere poſſunt. Sed Medicinarum præſertim eſt, eum tollere radicitùs. De his priùs. Tumque de Methodo medendi iis, qui Hydrope gravantur.

De Uſu Emeticorum, contra Hydropes.

INdubitantèr Emeticæ Particulæ, vel poſtquam Sanguinem intrârunt, efferam ſuam naturam, quâ primitùs valebant, adhuc ex parte retinent. Nullæ enim Medicinæ ad Externos Corporis Poros appulſæ Sudorem, nullæ ad Renes impactæ Urinam magis ſtimulant, quàm hæc Pharmacorum ſpecies.

Quod ad Sudorem attinet, qui aliquando per ea excitatur, iſtum prorsùs improbo. Nec contendere licet, ut Sudor per Vomitorium inceptus ulteriùs ſtimularetur: Nam per feroces Emetici Particulas, Poris recluſis, Sudor erumpere poteſt vehementiùs, quàm par eſt. Ut cujuſdam exemplo, olim exhibito, ſatis demonſtratum fuit.

Secun-

Secundùm paucitatem Pororum Renum, vix evitabile eſt quin Lotium & Vomitoriæ Portiunculæ admodùm parcè inde emigrârint. At Sudor & Emeticæ Particulæ, quæ versùs ſuperficiem Corporis convehuntur, millia Pororum habent è quibus avolent. Adeò ut Sudatio pacto Emetici eveniens Mincturâ, quæ ejuſdem farinæ Medicinâ facta eſt, facilè copioſior ſit.

Ad rem quidem Hydropici plurimùm attinet, ut Vomitorii Particulæ ad Renes potiùs, quàm ad Extimam Pellem Corporis, curſum ſuum flecterent. Etenim veriſimile eſt hinc Renes aliquantiſpèr abſterſos atque emundatos fore.

Ego Emeticas Particulas Renes ſemper efficacitèr perpurgare, cùm eò tendunt, non aio. Sin hoc effectum dederint, adeò ut poſthàc Urina vinculis eximatur; quàm probabilitèr tum valdè commodæ erunt iis, qui Hydrope tument. Quippe hic Morbus ſemper, Urinâ cohibitâ, augetur, minuiturque ſolutâ.

Triplicem ob cauſam Vomitoria Hydropicis commoda ſunt. Primò, quoniam eliminant Pituitam, quæ ſæpenumerò Alexipharmacis Diureticiſque moræ eſt, nè felicitèr cedant: tum quia Urinam ſtimulant: denuò, quippe Morbidas Aquas è Stomacho exhaurire poſſunt. Verum enimverò benè perpendendæ ſunt vires eorum, quibus Emetica daturus es.

Quod

Quod ad Exemplaria Emeticorum ſpectat, in Libello de Vomitu non ità pridem à me edito quædam extant, quæ ad Hydropicorum æquè ac aliorum Ægrotorum Stomachos emundandos ſufficiunt. Ea verò hîc repetere ſupervacaneum arbitror.

De Uſu Diaphoreticorum contrà Hydropes.

SUdor elicitur, cùm Natura aliquo cruciatu in Stomacho, vel alio Membro opprimitur; cumve Fibræ Corporis debilitate laborant; vel cùm eximius Calor aliquo pacto in Sanguine excitatur; vel cum Medicina Sudorifica in Sanguinem infunditur, & ope Caloris per Poros Cuticulares expellitur. Quomodo iſtæ Naturales Sudationes eveniunt, hîc neutiquàm diſceptabo. Sed de Medicamentis, quæ Sudorem excitant quæque ad hunc Morbum diſſipandum plurimùm valere ſolent, nonnulla verba faciam.

Hæc Medicamina quietiùs Stomachum Inteſtinaque tranſeunt, quàm Vomitoria atque Cathartica.

Ex Effectibus tamen manifeſtum eſt, illis Naturam plurimùm adverſam eſſe. Poſtquàm enim Sanguinem introierint, repentè ob eorum vehementiam Sudor vel Urina erumpit. Sudor, ſi Calore Externo Stragulorum Balneorum & ſimilium vel Interno Liquo-

Liquorum calidè abſorptorum; Urinàque præcipuè, ſi nullo Calore vehementi Natura interim ſtimuletur.

Profectò in numero eorum, quæ Naturam utilitèr agitare perhibentur, tota Sudorificorum Claſſis collocari meretur. Quippe Internas atque Externas Partes Corporis à mole Humorum ſuperfluâ, ſi qua interſit, rapidiſſimè vindicant.

Plerùmque hora una ſufficit ad duas tres vel plures Libras Humorum, cùm quiſquam Sudore liqueſcit, eliminandas. Unica forſan Libra, per alias vias ejecta, languorem homini inferre poteſt. Sed plures per Cutim evacuatæ raròhunc Effectum progignunt. Quia Meatus Cuticulares ad copioſas Evacuationes apti ab initio facti ſunt. Adeò ut tutiùs citiùſque ſine periculo Lipothymiæ per hæc, quàm per ulla alia vaſa Corporis Expurgantia, redundans Nutrimentum exigi poſſit. Nec talis Exinanitio cuiquam unquam nocet; modò tempeſtivè fiat, inceptáque intrà debitum modum coerceatur.

Propter has rationes arbitror nulla Medicamina ad ſarcinas Naturæ excutiendas Humano Generi utiliora eſſe, quàm Diaphoretica. Saltem commoda ſunt, cùm Hydrops adeſt, & Vita ob Humidarum Particularum copiam periclitari videtur.

Poſſi-

Poſſibile eſt Stragulis cumulatis vel Utribus calidâ Aquâ repletis & ſimilibus in quovis excitare Sudorem, etſi nulla Sorbilla cum Remedio Diaphoretico dentur ei, qui ſudandus eſt. Satius tamen eſt ut quiſque, qui in Sudorem conjiciendus eſt, mite quoddam Sorbillum biberet, præveniendæ Sitis gratiâ. Sudatio enim Sitim creat.

Si neceſſe eſt ut Hydropicus quicquam inter ſudandum ſorberet, paulum tenuéque ſit: Qualis eſt Salviæ Infuſio, vel Aqua aliqua ſimplex deſtillata, exhibita uſque ad ℥viij vel circitèr id menſuræ. Sorbillum ſit etiam calidum. Calidæ enim Sorbitiones valdè ſtimulant accelerántque Sudorem.

Poſtquàm Æger ſudavit, neceſſe eſt à Potubus cunctis (præſertim inebriantibus) in aliquot horas ſe cohiberet. Liquores enim poſt Sudationem immediatè ſorpti non ſolùm de novo Poros exoneratos implent, ſed prætereà (ſi inebriantis generis ſint) Sanguinem inflammant.

Haud expedit quenquam hoc Morbo oneratum in Sudorem conjici ſæpiùs, quàm unoquoque quinto ſexto vel ſeptimo die. In tantam longinquitatem tempus præterlabi opus eſt; ut Ægro vires ſudando perditæ recuperentur, antequàm altera Sudatio repetitur.

Diapho-

Diaphoretica, quæ in uſum Hydropicorum recommendo, hæc ſunt.

1. ANtimon. Diaphoret. uſque ad ʒß. Verti poteſt in Bolum hoc modo.

℞. Antimon. Diaphoret. ʒß. Conſerv. Cynosb. vel cujuſvis alterius Conſerv. quæ palato grata eſt, ℈ij. Syr. alicujus idonei q. ſ. F. Bolus.

2. Viper. pulv. uſque ad ʒß. Verti poteſt in Bolum, ut præcedens Diaphoreticum.

3. Camphor. pulv. uſque ad ℈j. Verti poeſt in Bolum, ut prædicta.

Antimon. Diaphoret. cum pulvere leviore verti poteſt in Pilulas, in uſum eorum, qui Pilulas capere mallent. Nempe ſic:

℞. Antimon. Diaphoret. ℈j. Serpentar. Virginiar. ℈j. Terebinth. Venet. q. ſ. F. Pilulæ.

Viperæ & Camphora verti poſſunt in Pilulas eodem modo.

4. Serpent. Virgin. uſque ad ℈ij. Hæc quidem guſtui ingrata eſt. Ex eâ tamen Bolus fieri poteſt, cum Syr. idoneo; vel Pilulæ in modum, quem anteà præſcripſi. Sit Doſis Serpentar. Virgin. ℈ij. quando aliud Diaphoreticum ei non adjungis.

5. Sal. crud. Armen. uſque ad ℨß. Verti poteſt in Bolum vel Pilulas, cum vel ſine mixturâ alterius Diaphoretici, addito Syrupo Idoneo vel Terebinth. Venet.

7. Theriac. Andromach. per ſe uſque ad ℨj.

Hæc præcipua ſunt Diaphoretica, quæ in molem parvam Bolorum vel Pilularum redigi poſſunt.

Pleraque alia ſunt, quæ decocta benè inſervire poſſunt Sudationi. Scilicèt, Veronica, Sanicula, Hyſopus, Argentina, Raſur. Lign. Guaiac. Sem. Sinap. &c.

℞. Prædict. Medicinarum quarumvis ℥ß. vel plus eo pondere; Aq. Fontan. ℔ß. Coquantur. Colaturæ adde vin. Alb. vel Rubr. ℥iv. Syr. Caryoph. vel alterius cujuſvis Syr. idonei ℥j. vel ℥iß. F. Hauſtus calidiſſimè ſumend.

Pulveres leviores Diaphoretici immiſceri poſſunt Aquis deſtillatis, cum Syrupo idoneo, in hunc modum.

℞. Viper. Pulv. ℨß. Aq. Menth. ſimpl. ℥v. Aq. Theriac. ℥j. Syr. Caryophyll. ℥iſs. F. Hauſtus calidiſſimè ſumend.

℞. Serpentar. Virgin. ℈ij. Aq. Puleg. ſimpl. ℥v. Aq. Cinnam. compoſ. ℥iß. vel Aq. Junip. compoſ. ℥iſs. Syr. Balſam. vel è 5 rad. ℥j. vel ℥iß. F. Hauſtus calidiſſimè ſumend.

℞. Croc. Angl. pulv. ℨß. Aq. Hyſop. ſimpl. ℥v. Aq. Abſynth. compos ℥iß. Syr. Cary-

Caryophyll. ℥iß. F. Hauſtus Calidiſſimè ſumend.

Theriac. Andromach. in eundem modum cum Aquis deſtillatis & Syrup. idoneo miſceri poteſt.

℞. Theriac Andromach. ʒj. Aq. Menth. ℥v. Aq. Theriac. ℥iſs. Syr. de Pæon. compoſ. ℥iß. F. Hauſtus calidiſſimè ſumend.

Nulla ferè ſunt Cathartica vel Emetica Vegetabilia, quin ad ſudandos homines idonea fiant, comburendo ea in ferreâ Spathâ, quali Plumbarii utuntur, uſque dum indolem ferocem perdunt. Dignum autem eſt obſervatu, quò impetuoſiori genio ſunt antè Calcinationem, eò efficaciora Diaphoretica fiunt, ignem paſſa.

Cineres gum. Euphorbij, Gutt. Gambogiæ, Colocynthidos, & Ellebori alb. ſunt, quos præcipue recommendo. Reducendi ſunt ad Pulverem ſubtiliſſimum. E Pulvere fieri poſſunt Pilulæ Boli vel Hauſtus. Doſis ʒß. nonnunquam minor eâ.

Modi conficiendi Pilulas ex Cineribus prædictis.

℞. EUphorb. calcin. gr. xxv. vel ʒß. Terebinth. Venet. veter. q. ſ. F. Pilulæ.

℞. Euphorb. calc. gr. xx. Serpentar. Virgin. gr. x. Mellis deſpumat. q. ſ. F. Pilulæ.

Modi conficiendi Bolos.

℞. EUphorb. calcin. ʒß. Conſerv. Roſ. ℈j. Syr. Balſ. q. ſ. F. Bolus.

℞. Euphorb. calc. ʒß. Conſerv. Lujul. ℈j. Syr. Caryophyll. q. ſ. F. Bolus.

Modi conficiendi Hauſtus, ex Cineribus prædictis.

℞. EUphorb. calcin. ʒß. Aq. Menth. aut Puleg. ℥vj. Aq. Theriac. ℥j. Syrup. fl. Pæon. vel Syrup. Caryophyll. vel Violar. ℥iß. Miſce. F. Hauſtus calidiſſimè ſumend.

℞. Gutt. Gambog. calcin. ʒß. Aq. Hyſop. ℥v. Aq. Cinnam. compoſ. ℥iß. Syr. Cydon. ℥iß. F. Hauſtus calidiſſimè ſumend.

Hauſtus, in quos Cineres prædicti injiciuntur, ſæpiuſculè per ſe ad ciendum Sudorem ſufficiunt; Ægro à frigido Aëre bene munito, dum ſudat. Interdum vero expedit (niſi Sudorem per Caloris Externi potiùs, quàm Interni opem, excitare velis) poſt Pilulas Bolóſve Diaphoreticos deglutitos, Hauſtus tales, quales infrâ delineandi, ſudaturis propinare.

Modi

Modi conficiendi Hauſtus poſt Pilulas Boloſve ſumendos.

℞. AQ. Card. Bened. ℥iij. Aq. Hyſop. ℥iij. Pæon. compoſ. ℥j. Syr. Cydon. ℥iß. F. Hauſtus cadiliſſimè ſumend.

℞. Aq. Hyſop. Aq. Menth. ana ℥iij. Aq. Junip. compoſ. ℥iß. Syr. Caryophyll. ℥iß. F. Hauſtus calidiſſimè ſumend.

℞. Aq. Font. ℥viij. Vin. Rubr. ℥iv. Zinzib. ʒij. Caryoph. No. xij. Sacch. albiſs. q. ſ. F. Decoctio calidiſſimè ſumenda.

De Uſu Diureticorum contrà Hydropes.

UBI opus erat, diffuſiſſimè probavi Emetica Cathartica & Sudorifica vim habere Renes obſtrictos aperiendi, atque Urinam inde expellendi; maximè, ſi eorum Portiunculæ quædam hùc à circumacto Sanguine adigi contingant. Experientiâ reperitur hæc, ad Urinales Meatus impacta, vehementiores ſolito Mincturas efficere. Idem verò de iis, quæ vulgò Diuretica nuncupantur, nemo jure affirmare poteſt. Etenim nec adeò effrœnatè Sanguinem movent,

vent, nec ità turbidè Lotium præcipitant ac iſta altera.

Sit ità ut penitus cognoſcere nequeamus, an Medicina in Sanguinem, an in eam Sanguis, an ambo in ſe invicem vim ſuam exerant, dum mutuò commiſcentur; certum tamen eſt ea, quæ Diuretica appellamus, præſtantiſſima omnium eſſe ad noſtros Spiritus ſublevandos & amiſſam Salutem recuperandam. Nam fermentante poteſtate prædita, levitatem quandam Sanguini totſque Corpori inducunt, ſi quidem non nimis debilitatis hominibus ſuppeditentur.

Quibus quidem vigor naturalis deficit, parùm illis vel ſubſilire Sanguis vel recreari Corpus videtur, Diureticis in Maſſam Sanguineam immiſſis. Sed amæna illa amborum levitas planè percipi poteſt ab iis, qui aliquandiu in Diureticorum uſu proſperè perſtiterunt.

Vulgi opinio, Diuretica proclivitate quadam naturali ad Renes, tanquam ad metam, tendere, prorsùs erronea eſt. Namque eorum Particulæ in Sanguinem correptæ, cum Nutrimento ipſo, per omnia Membra Corporis diffundi ſolent. Cùmque Pori reliqui Corporis æquè pateant ac Renum, & compertum ſit ab univerſis, pluſquàm ſpeciali quovis Membro, volatilia corpuſcula ablegari; certè tota Membrorum compages, quæ innumeris Poris abundat, Medicinales Particulas exigendi poteſtate fruitur magis,

quàm

quàm Renes, quibus tali Pororum numero gliſcere impoſſibile eſt.

Rapidiorem fortaſſe quàm ullum aliud particulare Membrum, vim Humores & Medicinas à Sanguine ſeparandi præ ſe ferant. Nihilominùs per Experimenta Sanctorii & Rationis ipſius trutinam palàm eſt, Halituum Cuticularium ubertatem Minctu-rarum copiam longè exuperare. Fieri enim non poteſt, ut pauciſſimi Renum Pori (qui præ aliis nihil pateſcere videntur) frequentiores Humores effunderent, quàm conferta turba Pororum totius Corporis.

Dum vivimus, perennis & ingens eſt Effluviorum per Cutim Externam fuga. Ac, ſi Sanguini interſunt Diuretica, quæ effugientes Halitus comitentur, credibile eſt multas eorum Particulas convectas in ſinum Aëris tunc eſſe, quando alteri emittuntur. In paucis, munus Diuretica Medicamina expellendi ſolis Renibus haud proprium eſt. Etenim, Sanguine talibus Medicamentis ditato, neceſſe eſt, inter avolandos Halitus horum itidem portiunculæ quædam in auram fugiant, quædam in Sordes quæ ex Ilibus elapſuræ ſunt abeant, quædam Urinæ immiſceantur. Hæc tamen ut ampliùs probarentur, inutile judico.

Nec Sors Mitium ſorti Violentorum multùm impar erit, quatenùs ad eorum è Corpore diſceſſum. Nam cùm opus eſt ut ſuperfluum Nutrimentum aliquò exiret; minimè

mè evitandum eſt, quin pauca eorum corpuſcula cum Sudore in auras, pauca è Renibus cum Urinâ, pauca ex Ilibus cum craſſis Excrementis emitterentur. Diutiùs tamen quàm Vehementia Sanguini immorari ſolent: quoniam tantas, quantas altera, turbas in Sanguine non cient. Iſta cum impetu expelluntur, quod Naturæ valdè adverſa ſint. Sed inter Mitia Diuretica & Sanguinem nullæ magnæ inimicitiæ ſunt, quas luculentèr certóve deprehendere poſſumus. In Sanguinem igitur admiſſa, rariſſimè inde abiguntur, donec vim ſuam in Renes ſanantem anodynámque aliquantùm exeruerint.

Quid multa? Divini Authoris ſumma dona eſſe videntur: utpote quæ iſtos defectus, quos Natura nequit, mirum in modum corrigere valeant. Duplici munere funguntur, reſerandi obſtrictos & obſerandi nimis apertos Membrorum Renalium tubulos: idque roborante genio, quo à Supremo Deo primitùs donantur. Res certè admiratione digniſſima, ut eædem Medicinæ aperirent clauderéntque viciſſim Meatus Urinales! Senſus quidem noſtros occultæ eorum vires prorsùs latent. Tactu enim nec guſtu nec oculis ſentire poſſumus, ex quâ ratione vel figurâ Partium vel ex quibus Atomis Virtutes illæ divinæ ortæ ſunt. Nec neceſſe eſt ut hujuſmodi myſteria ſciremus, ſi potuiſſemus. Sufficit, Eventus eorum

(causâ

(causâ admirandarum indolum celatâ) Dei favore nobis innotuiſſe.

Indubitatè maximi momenti uſuſque ſunt hujuſmodi Diuretica, per quæ Renes ad priſtinum penſum (à quo priùs deſtitêrunt) revocati, retinere quibus retentis opus eſt & emittere quæ emitti neceſſe eſt, mirabili quodam inſtinctu edocentur.

Quidam ſummè mihi charus plùs ſemel ob Aſciten in propinquo rupturæ fuit. Duas Perforationes Ventrem ſuſtinuerat. Poſt primam, intrà Menſis unius ſpatium adeò de novo tumuit, ut Cultri ictum vice alterâ perpeti cogeretur. Hoc etiam peracto, Hydrops reverſus eſt. Intérque revertendum proximè, placuit ei per Sex Hebdomadas Corticem Chinchinæ vel Peruanum dictum uſque ad Drachmam unam quotidie deglutire: Medicinam fortè non antehàc cognitam ad roborandos Renes utilem. Proculdubiò hæc Medicina cunctis in genere Membris robur præbere poteſt, quandocunque in Sanguinem, qui emendationis capax eſt, tempeſtivè immittitur. Sex Septimanæ lapſæ erant, antequàm hujuſce Viri Renes renovati vigoris ſpecimen ederent. Tandem pacto hujus Medicaminis (ut arbitror) liberrimè minxit, & revaluit. Revaluit, etſi ſalus diuturnæ durationis non erat: Utinàm fuiſſet! Neſcio cui rei tam miram viciſſitudinem tribuere debeam, niſi Cortici, quo vel Hydrope laborans diu

uſus eſt. Aſſerere audeo per Chinchinam præcipuè Virum hunc Generoſum de malâ Salutis habitudine in meliorem ceſſum fuiſſe; quandoquidem ſolam hanc Medicinam nullámque prætereà deglutiverit abinde, ex quo ultima Perforatio facta eſt, uſque dum Mictio, quæ ſub exitu Sex Hebdomadarum accidit, redux integrè eſſet.

Dicitur de hoc Cortice, Siſtente Facultate præditum eſſe; porrò in Sanguinem admiſſum, Cellulas Poróſque Corporis nimis conſtringere aſſolere; necnon ſupervacaneos Humores à debitâ diſceſſione crebrò cohibere. Fateor hæc de eo perquàm vera eſſe; ſi ſolus, nullis interim Aperientibus adhibitis, diutiùs quàm par eſt uſurpetur. Sin nunc Diuretica impetuoſa nunc Cathartica vel Diaphoretica in Sanguinem hocce Medicamine ditatum auctúmque immittantur; tum infortunia Icteriarum Hydropum Tabum aliorúmque Morborum (quorum vulgus hanc præ cæteris Medicinam ream arbitratur) facilè præpediri poſſunt.

Sic inquam plurimi Morbi, propagines (ut aiunt) Corticis diutiùs exhibiti, commodè fugi queunt. Impoſſibile verò ferè eſt, ut tetra cohors Morborum vitaretur, Poris diutiùs æquo per hanc Medicinam vinctis. Roboris quidem gratiâ opus eſt ut, eo vel aliquo ejuſdem indolis Medicamine, Pori roborarentur nonnunquam. Prudentis tamen eſt impoſita vincula aliquando illis detrahere.

Hactenùs

Hactenùs unanimitèr Medici conſenſêrunt, Membris Corporis per alia Roborantia (nempe Chalybem Papaverem & ſimilia) ſuprà modum devinctis, libertatem quandam illis dare, vel adhibendo Cathartica vel alia Aperientia. Nec detrimento eſt Ægris, ut obſtricta eorum Membra à Roborantium compedibus aliquandò ſolverentur. E contrà bene iis talis emancipatio ſæpiuſculè vertitur.

Alii Corticem Peruanum majori religioni adhibeant quàm æquum eſt, reputéntque nefas eſſe ſacram Medicinam è gremiò Sanguinis evellere, poſtquàm in eum immiſſa eſt. Quod ad me attinet (ſúſque déque habens ſuperſtitioſum morem aliorum) Cortice ſemper utor, ut aliis Roborantibus. Scilicèt in aliquod tempus veniam do Sanguini Amico Salutifero Benedicto Medicamine frui; túmque adhibeo, emundandi ejus gratiâ, alterius indolis Medicinam. Siſtentem hanc dimitto, ſimul ac percipio Poros cujuſvis Membri eâ nimis coarctari. De novo admitto, cùm periculoſa iſta ſymptomata auferuntur, quæ Chinchina gignit.

Profectò quando Normam, quam ſuprà commentabar, ſequutus ſum ipſe; vix ullam Febrem intermittentem (ne quidem Quartanam) vix ullam Continuam Malignámve inſuperabilem eâ reperi. Imò Hydrope laborantibus multoties Chinchinam utilem obſervavi, ſiquidem adhibitâ eâ in paucos dies, tum

aliquod

aliquod Aperiens Medicamen in Ægri Sanguinem immiſerim, & poſteà perrexerim in eâdem Methodo diutiùs; ſcilicèt Methodo exhibendi nunc ea, quæ conſtringere, nunc alia, quæ Poros (cùm ii magnoperè ſtringerentur) admodùm relaxare valebant.

Generoſus quidem prædictus, quamdiu Chinchinam aſſumpſit, Phlegma è Pulmonibus facilè ejiciebat, moderatis inſuper dejectionibus quotidie potiebatur, nonnunquam etiam in placidos Sudores noctu conjectus erat. In paucis, nullibi ſtrictiſſimis Poris, niſi in Renibus, per totum Sex Hebdomadum ſpatium (licèt nè unum quidem Diem præterlabi ſivit, quin Medicinam iſtam Stringentem ceperit) fuit. Nec apud Renes ipſos (quanquam ii diu obſtricti fuiſſent) poſt Corticem aſſumptum majora obturamenta ſenſit, quàm percepit antè. Igitur Aperientium violentorum ope non eguit, dum Medicamine Peruano uſus eſt. Quod peropportunè & feliciſſimè quidem ei cecidit. Sed eadem felicitas non omnibus, qui hanc Medicinam ſumunt, expectanda eſt. Diutina enim Chinchinæ adhibitio ſæpiuſculè aliis Alvi, aliis Pulmonum, aliis Cerebri, aliis Renum ſtricturas obſtructionéſque nimias progignere ſolet.

Quid ſì Vomitorium Catharticum Diaphoreticum vel Diureticum Medicamen adhibitum Roborantis particulas quasdam, quæ in Sanguinem immiſſæ ſunt, foràs evehat?

evehat? Sanguis tamen eodem Roborante vel alio ejuſdem generis de novo inſtaurari poteſt.

Neſcio cur Medici unicæ Chinchinæ nulliúſque alius Roborantis è Maſſâ Sanguineâ exactionem in dubium vocarent. Proculdubiò ſatius eſt dimittere paucas ejus portiunculas Aperiente aliquo, quàm admittere Ægrotantes, qui diu Cortice uſi ſunt, Cephalalgiâ Reſpiratione difficili aliíſque incommodis ſuprà modum affligi. Hi enim Eventus frequentiſſimi ſunt tam ex Chinchinâ, quàm ex aliis Roborantibus.

Commodum certè eſt, ut Roborantis generis Medicamenta moras quaſdam in rubicundâ Spirituum maſſâ necterent, Spirituum firmandorum gratiâ. Attamen diuturniùs uſurpata quàm expedit, Humores impedire poſſunt à diſceſſu requiſito. Unde turba malorum, qualem ſuprà memoravi, enaſci ſolet.

Corroborantia Medicamina, de quibus tam prolixè ſcripſi, virtutis Diureticæ meritò reputanda ſunt: Eò quòd homines ad copioſam Urinam emittendam habiles reddant, robore impertiendo vietis eorum Renibus.

Nihil diſcepto de iis, quæ admodùm inimica Naturæ expelluntur é Renibus ut hoſtes, expulsáque ſecum Urinam uberem educunt. Conceſſi pleraque horum Diureticam virtutem præ ſe ferre. Nam (ſive

ſint

ſint Vomitoria Purgantia vel Sudorifica, vel ea, quæ Diureticum ſolum nomen audiunt) Sanguinem intrantia, adverſis Particulis Tubulos Renales aperiunt.

Reverà ambo genera Medicaminum, tam ea, quæ irritandâ, quàm illa, quæ roborandâ Naturâ Urinam ſtimulant, valdè prodeſſe ſolent Hydropicis ritè adhibita. Sed majoris emolumenti ſunt Corroborantia quàm Aperientia.

Forſan propter illa, haud tanta copia Urinæ unquam expellitur, quanta effluere ſolet ob hæc, noviſſimè adhibita. Nam Roborantium commercium Sanguis quietiùs fert, quàm Aperientium. Itaque citiùs altera, quàm altera, è Renibus ejici ſolent. At, Roborantia longùm & cumulatè Hydropicis adhibenda ſunt, ut prodeſſent. Nam vice ſimplici modicíſque doſibus data, non omninò detrita Membra diffractámve ſalutem redintegrare valent.

Particulæ Emeticorum Catharticorum Diaphoreticorúmque quæ Sanguinem intrant, ſunt, quas in Claſſe vehementium Diureticorum colloco. Omiſſis autem Vomitoriis atque Catharticis, de quibus copiosè egi; pauca tantùm Diaphoretica, quæ (occaſione datâ) tam Lotium quàm Sudorem evacuant, recenſebo.

Dia-

Diaphoretica, quæ Urinam ſtimulant, hæc ſunt.

1. VIperar. pulv. ʒj. Doſis in die vel intra xxiv horas ſumenda. Quod intelligendum eſt etiam de Doſibus infrà memoratis.

2. Antim. Diaphor. ʒj.

3. Serpent. Virgin. ʒj.

4. Nuc. Moſch. ʒiß.

5. Doron. Rad. ʒiß.

6. Camph. gr. xx.

7. Croc. Angl. ℈ij.

9. Balſ. Gilead. gutt. xij. bis vel ter in die.

10. Sal. Tabac. ℈ij. diſſolut. in Aq. Puleg. Simpl. vel Aq. Briſtol, ℥j. vel ℥ij. bis in die.

11. Sal Geniſt. ʒj. in Aq. Simpl. ℥j. vel Briſtol. ℥ij. diſſolut bis in diè.

12. Sinap-Semina integra Melle vel Syrupo idoneo mixta, & bis in die ſumpto uſque ad cochl. j. utiliaPauperibus.

N.B. Puerulis Doſes minuendas eſſe.

Optimi ſunt usûs hæc: quia parvis Doſibus ſumi poſſunt. Alia prætereo, ad quorum virrutes extrahendas copioſus Liquor requiritur. Prætereo; quoniam in Affecti-

fectibus Hydropicis plurimum Liquorem bibenti noxium æſtimo.

Roborantia vel mitia Diuretica hæc ſunt.

1. MIllep. pulv. ʒiß. in xxiv horis.
2. Chalyb. limat. ℈ij.
2. Cort. Peruv. ʒj. vel ʒiß.
3. Oc. Cancr. ʒj.
4. Ster. Pavon. ʒiß.
5. Caſtor. ʒiß.
6. Sal. Abſynth. ʒj. in Aq. Simp. vel Aq. Briſtol. ℥j. vel ℥ij. diſſolut. bis in die ſumendus.
7. Syr. Diacod. ℥j. hora ſomni.

Multa alia hujus generis ſunt: quæ mallem in Clyſteribus exhiberentur, quàm in quovis Potu. Talia ſunt Salvia Agreſtis, Morſus Diabol. Pæon. rad. &c.

Obitèr cuncta Diuretica Corpus roborant: Nec Sudorifica virium roborantium expertia ſunt, ſiquidem adhibentur, penitùs conſilio calefaciendi Ægri per Stragula per Ignem pérve Balneum calidum omiſſo. At ſiquis Sudorifica in eum ſcopum capit, ut Urinam neutiquámque Sudorem profunderet; exurgat opus eſt Lecto: nè ſudaret potiùs, quàm mingeret.

Porrò

Porrò notandum eſt quædam ex iis, quæ recenſui, Aſtringente Facultate pollere. Quapropter, nè frequenti talium uſu Renes nimis conſtringerentur, haud incommodum erit alia, quæ valdè Renum Poros aperiunt, unà cum his interdum miſcere. Exempli gratiâ, ſic.

℞. Cort. Peru. ℥ß. Antimon. Diaph. ʒß. Caſtor. ℈j. Conſerv. Roſ. ℥iiß. Syr. è 5 rad. q. ſ. F. Electuarium. Ex quo Æger capiat. q. n. moſch. quatèr in die.

℞. Chalyb. ʒiij. Sterc. Pavon. ʒiß. Viper. pulv. ʒj. Caſſ. Fiſtul. ℥ß. Conſerv. fl. Roriſm. vel Conſerv. Cynosb. ℥iß. Syr. Althæ. q. ſ. F. Elect. Ex quo ad quantit. n. moſch. ſumatur quatèr in die.

Si Alvo nimis conſtipatæ moderatam Dejectionem, vel Renibus nimis conſtrictis copioſam Lotii Evacuationem conciliare velis; aliquando parvulam Doſin Cathartici in Stomachum Ægri infundas. Scilicèt, Rharbarb. Syr. ʒij. vel ℥ß. vel Ruff. Pilul. j. vel ſimilium, manè aut veſperi, prout convenit. Cathartica enim omnia Lotium ſtimulant, ut alibi demonſtratum eſt.

Sed à Catharticis ità exhibitis abſtinendum eſt, ſi reperis Dejectiones pluſquàm Mincturas iis fieri. Iſtis enim, qui Hydrope gravantur, Urinæ Evacuationem potiùs, quàm Humorum Dejectionem per Anum machinari (quantùm potes) debes. Niſi e-

nim Renes admodùm apertos ſerves, nihil Salutem Ægri promovere potes.

De Uſu Catharticorum contrà Hydropes.

CONſuetiſſimum eſt Hominibus, qui admodùm ſanis Renibus præditi ſunt, ſumpto Cathartico, inter Humores per Anum ejiciendos copioſam Urinam effundere. Unde colligere licet Cathartica tam Urinam quàm Dejectiones ſtimulare.

Nunquam de Urinâ ejiciendâ neque de Hydrope diminuendo excidunt, ſi facilè & copiosè tubulos Renales permeare poſſint. Sed tubulis iſtis obſtructis adeò, ut eos penetrare omninò nequeant hujuſmodi Medicinæ, Poriſque qui Hydropi aſſueſcunt tam pateſcentibus quàm Inteſtinorum glandulis, dum Catharticas Particulas Natura expellere conatur; fieri non poteſt, quin Humores (à metâ naturali Renum aberrare coacti) æquè in tumida Membra ac in patula Arteriarum Inteſtinalium Ora ſe proruant. Hæc ratio eſt, quare tot Hydropici, ſumptis Catharticis impetuoſis, tumidiores evadunt poſt ea aſſumpta. Namque Renes, ad ariditatem quandam vitio Naturæ redacti, multò aridiores evadunt, Succis ad Alvum magis quàm ad Renes allicitis.

Quinimò ſicut magna Purgatio Alvi per Cathartica, quando Renes valdè obſtricti ſunt, Hydropem adaugere ſolet; itâ Morbus, Diarrhœa vocata, multos, qui Hydrope & obſtructionibus Renum ſimul laborârunt, in pejus præcipitavit.

Septuaginta annos natum quendam novi, qui poſtquàm diu Hydrope laborâſſet, ſine magnâ tamen Urinæ Suppreſſione (ut ipſe dixit) incidit in Diarrhœam. Naturalis hæc Alvi Purgatio Hydropem auxit, diminuendâ Ægri Mictione. Statim Reſtringens Diureticúmque Enema illi præſcripſi. Diarrhoea inde cohibita eſt, rediítque Minctura. Intra tres dies reverſa eſt Diarrhœa & Urinæ Suppreſſio. Hinc tumuit, ut priùs. Repetebatur Enema. Per hoc rursùs cohibita eſt Diarrhœa. Túmque Minctura rediit. Diarrhœa Hydropi incremento fuit, quòd ejus pacto Humores à Renibus ad alia loca præter Inteſtina deducerentur.

Nec Vir, quem dixi Corticis Peruani uſu ad liberam Mictionem reſtitutum fuiſſe, poſt id felicitatis Diarrhœis penitùs immunis erat. Altera Diarrhœa rancidis quibuſdam Oſtreis, inopinanter devoratis & malè ejus Stomacho inſidentibus, meritò tributa eſt. Quid verò alteram protulit, prorſus ignoro; niſi vitiatus Aër, Aër, qui tunc temporis pleroſque alios malè affecit, in causâ ejus fuerat. Hæc ultima Diarrhœa fortaſſe facilior factu fuit, quod Glandulæ ejus Inteſtina-

 les

les valdè teneræ redditæ fuiſſent Aquis circumfluentibus. Prima Diarrhœa ceſſavit diebus (ut memini) duobus. Mictio quoque revertit, ſimulac ſtrictior Alvus eſſet. Redeunte Minctura, revertit etiam Salus. Sed priſtino flore genarum & Corporis vigore haud diu potitus eſt, quin alterâ Diarrhœa, quæ immedicabilis fuit, caperetur. Obſervatu dignum eſt, Virum hunc digniſſimum bis vividum floridúmque vultum mingendo recuperâſſe bíſque detumuiſſe. Tumuit, parùm mingens; detumuit, multum è Renibus emittens. Parùm aut nihil minxit, Diarrhœis captus. Tandem penitùs emaciatus, morti ſuccubuit; mihi præſertim deploratus, propter mutuam, quæ inter nos olim fuerat, Amicitiam.

Vides, quàm facile ſit Humores à Renibus divertere, quandoquidem ulla Obſtructio his Membris adſit: vides, ex quâcunque causâ Purgatio Alvi (ſine vitio Naturæ ſive Medicaminis culpâ) accidit, Hydropem eâ non diminutum iri, Renibus per idem tempus ab emittendâ Urinâ deſiſtentibus.

Sanitati competit, ſi tanta Humiditas ab Inteſtinis emittitur, quanta Fœces craſſas emolliat, occaſione datâ. Saltem homines, qui ſanitate fruuntur, plus quàm quod facili Fœcum lapſui conferre poteſt, nunquam Ano ejicere ſolent. Si unquam amplius, id præter naturam omninò eſſe videtur. At ſalubri Craſi congruum eſt ut bis centies (ſi

non

non plus eo) numerata Succorum copia è Renibus, qui tabidi non ſunt, quotidie effunderetur. Nec à veritate aberrâſſe videar, quamvìs aſſeruerim id quod modò dixi de Renibus. Nam comparatis Humoribus qui ex his & illis uſualiter emittuntur, ii, qui ex ſanorum Inteſtinis effluunt, pauciſſimi ſunt præ illis, qui è Renibus emanant.

His præmiſſis, nemo ignorare poteſt, quænam è duobus Emiſſariorum generibus ad Humores Hydropicos ejiciendos aptiſſima ſunt. Certè Renes ad hoc negotii aptiores formantur, quàm Inteſtina, propter rationes modò allatas: præterquàm quod ſine diſpendio virium oneratam Naturam levare poſſint. At Alvus copioſos Humores emittere nequit, quin periculoſo languori locus fuerit; etſi quod inde excernitur multò minoris copiæ ſit, quàm id, quod è Renibus eliminatur. Igitur Evacuatio hæc, quàm illa, magis conſona Naturæ eſt.

Mictio neceſſaria eſt non ſolùm ad exonerandum Sanguinem, cùm gravis eſt Succis nutrientibus, ſed ad Hydropem diminuendum. Et quoniam dixi Cathartica ad Urinam ciendam perquàm utilia eſſe; non abs re erit, ſi oſtenderim quo pacto Renibus obſtipatis commoda eſſe poſſunt.

Abſente Diarrhœâ, Clyſter Purgans, qui moderatè Alvum laxat & penetrando Sanguine Tubulos Renales expurgare valet, prodeſſe poteſt Hydropicis: quòd Ventrem

depleat, ſine periculo avocandi id Succi à Renibus, quod ad eos pertinet. Sed Catharticum moderatarum virium eſſe debet, nè Inteſtina reſeret pluſquàm Membra Renalia.

Succo, qui ex Arteriis Iliacis effluit, vis ineſt, quæ è Rebus omnibus in Ilia immiſſis materiem quandam, Chylum vocatum, extrahere ſolet. Hæc verò poteſtas debilior eſt in inferioribus quàm ſuperioribus Inteſtinis. Paucitáſque Ductuum Chyliferorum, quos rariùs hîc quàm illîc Meſenterio interſperſos reperimus, probat id, quod jamjam aſſerui.

Debilius autem cùm ſit inferius quàm ſuperius Inteſtinorum Fermentum; hinc evenit, ut Medicinæ intrantes Sanguinem per Anum, vires, quibus præditæ ſunt, magis integras ſibi ſervent, quàm eæ, quæ Sanguinem penetrant per Ventriculi Inteſtinorúmque ſuperiorum ambages. Minúſque mutatis iis, quæ ſurſùm, quàm quæ deorſùm in Ilia immittuntur; hinc Chylus, quem Sanguis ad ſe arripit ex Medicinis in Anum injectis, efficacior crebrò eſt ad Salutem conciliandam, quàm iſte Chylus, qui ex Medicamentis in Stomachum immiſſis effici ſolet. Hinc Cortex Peruanus & alia Roborantia in modum Clyſteris exhibita certiùs Febres abigunt, quàm Febrifuga in os ſolum infuſa. Hinc & Cathartica, Sanguinem Renéſque penetrantia per viam Ani, plùs Urinam ſtimulant quàm Purgantia alio modo exhibita.

Præ-

Præterea Cathartica, ſic adhibita, rarò deſunt officio Iliaca Excrementa (ſi duriuscula anteà fuêrunt) mollia reddendi Humoréſque quoſdam ab Iliacis Arteriis extrahendi.

Si quid intereſt inter Enema & Sorbillum quod cum Cathartico aſſumi ſolet, omnino hoc eſt. Enematis Liquor certiùs Fœces diffringit Humoréſque deducit, quàm Liquor ore ſorptus.

Agnoſco nonnullos, qui utriſque Emiſſariis Inteſtinorum Renúmque per eadem Cathartica benè expurgati ſunt, etſi in ſuperiores Partes Ilium immiſſa fuerint, ex Hydropibus penitùs emerſiſſe. Nihilominùs incerti Eventûs ſunt omnes Doſes Catharticæ itá exhibitæ, quibuſcunque viribus pollent. Nam Sorbilla & deglutita cum iis Cathartica ſœpè (vel quòd Fœces ipſæ impenetrabiles vel Inteſtina omnium irritamentorum inſenſilia fuerint) in Sanguinem integrè correpta ſunt. Hinc Hydropi anſa ſœpe data eſt copias ſuas humidas magis magíſque exaugendi: præſertim ſi neque Catharticæ Particulæ neque Sorbitiones comites obſtrictos Renes permeare poſſunt.

Nulla verò Hydropis auctio timenda eſt ex Clyſteribus. Enemata enim, præcipuè Purgantia, repelluntur ferè ſimul ac injecta ſunt. Adeò ut Hydrops per ea nihil increſcere poſſit.

Qui-

Quidam Adoleſcentulus Aſthmate Febre Hecticâ Anaſarcâ & Aſcite adèo elanguit, ut lecto cohiberetur, ad ambulationem omninò ineptus. Ei ſtatim, ut à gravi onere quo laboravit aliquantùm levaretur, Clyſterem præcipuè ex Ebuli Corticis modicâ copiâ (quantùm meminiſſe poſſum) juſſi exhiberi. Solóque hoc Enemate in duodecim horis ſex Libras minxit. Proximo die ambulavit, quaſi Hydrope nunquam gravatus fuiſſet. Unicum Enema Hydropem ei diminuit, non eliciendis multis Dejectionibus ab Inteſtinis, ſed recludendis ejus Renibus. Verum enimverò licèt optimè verſum eſſet ei hocce Enema; ſuaſu tamen alterius, tria Cathartica impetuoſa in Ventriculum immittere coactus eſt. His ſumptis, plurimas Aquas Ano dejecit. Et tamen tumuit magis, quam priùs. Tumidior evaſit: quòd copia major Humorum verſùs Abdomen, quàm verſùs Renes ſeducta eſſet vi Catharticorum. Si Cathartica tam Renibus quàm Inteſtinis operata fuiſſent, minùs tumuiſſet, minúſque ſubitò è vitâ exceſſiſſet. Immediatè verò poſt primum Catharticum iterùm turſit, póſtque tertium exhibitum extinctus eſt: nono nempe die, poſt Clyſterem, quem ego præſcripſi.

Hæc Narratio demonſtrat, quàm periculoſum ſit vehementia Cathartica Stomacho adhibere, dum in tranſmittendâ Urinâ Renes parùm agunt.

Sanè Sanguis nutrimenti cupidus & inediam reformidans naturalitèr attrahit ad ſe quicquid ſibi offertur: Nec diu moratur, antequàm de rebus, quæ noviſſimè in Ilia immittuntur, aliquid decerpit. Hinc Terebinthinam Allium Aſparagúmque Urina redolet, ferè ſimul ac in Anum Stomachúmve infunduntur. Et licèt pleriſque aliis non datum ſit ad eundem modum Lotium odorare; certum tamen eſt partem omnium, quæ Ventriculo vel Ano committuntur, ocyſſimè à Sanguine abſorberi. Nam, ut dixi anteà, Sanguis pabulum quærit ex quovis quod ſibi proximum eſt: Nec deſiſtit ab hoc opere, quamdiu adeſt aliquid ex quo paſci poteſt. Hæc cauſa, eſt quare Medicinas Cibóſque indiſcriminatim recipit.

Poſſunt quidem Cathartica Urinam magis quàm Dejectiones ſtimulare, ſi in parvis mitibúſque Doſibus ore deglutiantur. Surſùm tamen per Anum in Sanguinem convecta, certiùs Lotium ſtimulabunt, quàm ſi pènetrarent eum per viam Ventriculi. Nam Medicamina, quatenus ad eorum indolem, minus mutantur, quò debiliori in inferioribus quam in ſuperioribus Ilium Partibus Fermento obviàm eunt, ut ſuprà dixi: Et propterea Clyſteris vehiculo in Sanguinem delata impetuoſiùs Lotium ſtimulant, quàm ſi alterâ viâ in Maſſam ſanguineam convehèrentur.

Hæc cauſa fuit, quamobrem prædictus Adoleſcentulus tam liberè minxit, Enemate in eum injecto. Haécque cauſa eſt, cur breve iter Medicaminis per Anum, quàm id longi itineris per Ventriculum totámque Viſcerum compagem, potius approbo.

Interim nulla præ aliis Cathartica cuiquam hîc recommendabo præter ea, quæ in genere optimè viribus Hominum Ægrotantium convenire videntur: Mitia nempe debilibus, minùſque mitia robuſtis.

In Libello de Purgatione multa Exemplaria Catharticorum videre licet, ſi id tibi gratum ſit. Et ſine dubio, inter ea, aliqua Pharmaca Purgantia ad Hydropicorum uſum non inepta invenire potes.

Hæc, & his ſimilia, Enemata Alvum Renéſque expurgant.

℞ VIN. Alb. ℥iv. Aq. Font. ℥xij. Mirobal ʒij. Eryng. rad. ℥ſs. Abſynth. Rom. m. ſs. Sem. Coriand. ℥ſs. Sacch. ℥ſs. F. Enema.

℞. Aq. Fontan. ℔j. Aloë Succotr. ʒj. Gentian rad. ʒij. Enul Campan. ʒj. Bardan. Sem. ℥j. Sacch. ℥ß. F. Enema.

℞. Aq. Font. ℔j. Scill. ʒij. vel ʒiij. Viſc. Quercin. ℥ß. Rut. fol. m. ſs. Sacch. ℥ß. F. Enema.

℞.

℞. Aq. Font. ℔j. Fol. Sen. ʒj. Fl. Camomel. ℥ß. Pæon. rad. ℥ß. Sem. Anis. ℥ß. Sacch. ℥ß. F. Enema.

In Pauperum uſum hæc vel hujuſmodi Enemata Purgantia.

℞. AQ. Fontan. ℔j. Ebul. vel Sambuci Cort. m. ß. Abſynth. comm. m. ß. Fœnicul. Sem. ℥j. Sacch. cochl. j. F. Enema.

℞. Urin. Human. ℔j. Hyſſop. m. ß. Abſynth. comm. m. ß. Bardan. rad. m. ß. Sem. Cymin. ʒij. Sacch. cochl. j. F. Enema.

Hujuſmodi Enemata Diarrhœam cohibent, Lotiùmque per idem tempus ſtimulant.

℞. AQ. Font. ℔j. Cort. Cinnam. ʒij. Pæon. rad. ℥ß. Cretæ pulv. ʒiij. Althæ. Sem. ʒij. F. Enema.

℞. Aq. Font. ℔j. Tormentill. Rad. ʒiij. Cort. Elather. ʒij. vel Cort. Vinteran. ℥ß. Dauc. Sem. ʒß. F. Enema.

℞. Aq. Font. ℔j. Mors Diabol. m. j. Sem. Cymin. Sem. Aneth. Sem. Cardamom. āā ʒij. Chin. rad. Gentian. rad. āā ℥ß. F. Enema.

℞. Aq. Font. ℔j. Abſynth. com. m. j. Apii Sem. ℥ß. Cort. Querc. ℥ß. Cort. Cinnam. ʒj. F. Enema.

Nonnunquam in quatuor quinque vel ſex, in duodecim, imò in viginti quatuor horas novi hujuſmodi Enemata Corpori immorari, antequàm Alvus, iis exhibitis, quicquam Dejectionis expulerit. Indubitantèr, cùm Enema non ſtatim Ano ejicitur, diù autem inibi moratur; maxima pars ejus in Maſſam ſanguineam tranſit. Nec eò convectus Clyſter cuiquam unquam obeſt. Nam quò copioſior Enematis Latex in Sanguinem irrumpit, eò frequentior Mictio ſæpenumerò fit; præſertim ſi idem Sanguine circumvectus intimos Renes pervaſerit.

Praxis.

1. NUllus dubito quin is, qui Anaſarcâ ſolâ laborat, moderati Emetici adhibitionem, ſi opus eſt, pati poſſit. Nec, Stomacho Renibúſque viſcidâ materie refercitis, hujuſmodi Medicina prætermitti debet. Etenim Urinæ æquè ac Phlegmatis ſtrenuè ejiciendi ſæpè in causâ eſt, ut probavi alicubi.

Abhinc in Septimanam vel circitèr id temporis pergas ad uſum Medicamentorum, quæ bonam Sanguini Craſin afferre ſolent: Intelligo ejuſmodi Roborantia, qualia priùs commendavi.

Semel

Semel vel bis in eâdem Septimanâ Cartharticum in Anum vel Stomachum injici jubeas, tam ad emolliendas Alvi Fæces quàm ad Urinam eliminandam. Clyſterem verò adhibe præſertim.

Paucis diébus intermiſſis, nè abſtine à Vomitorio repetendo, ſi Pituitam in Ægri (admodùm robuſti) Stomacho agglomeratam iterùm percipis.

Poſteà, ut efficacitèr emundetur Sanguis Poríque à pravâ materie liberentur, da Ægro aliquod Diaphoreticum. Repetatur unoquoque die quinto vel ſexto, ſi opus eſt. Sanè ſi huic ſpeciei Medicinarum Aperientium plùs, quàm aliis, non innitereris, dum Hydropi obniteris, vituperandus fores. Sudorifica enim efficaciùs, quàm cætera Exinanientia, vitiatas Sanguinis Particulas exportant.

Multoties novi per hanc Methodum in novem vel decem diebus Anaſarcam (quandoquidem Aſciten ſibi ſociam non haberet) penitùs diſſipatam. Non omninò tamen ſuperfluum eſt in Septimanam alteram, poſt Sudatorium exhibitum, Medicinas Roborantes revaleſcenti adhùc dare : Ut reverſio Morbi præveniatur omninò iis.

Si tam citò ac dixi Morbus non contingit fugari ; tum Methodum, quam docui, repetas iterùm atque iterùm. Eandem repete tu, donec unumquemque Porum à pigris Humoribus liberâris.

Præter

Præter Remedia hæc, Equitationem frequentem (ſi obtineri poteſt) Hydropicis recommendo. Equitatio enim Sanguinem Roborantibus Medicamentis ditatum ditiorem purioremque reddit, agitandâ Maſſâ Sanguineâ.

2. Nec Methodus, quam ad Aſciten eruendam propono, multùm differt ab eâ quam noviſſimè præſcripſi ad illud prædictum genus Hydropis eruendum.

Fortaſſe his, qui Ventribus intumeſcunt, crebriùs Clyſteres adhiberi debent, quàm iſtis, qui nulla niſi Crura Femoráve Membra tument.

Porrò, ſi ob copiam Aquarum Abdomen torqueri incipit magnopere Fæceſque Inteſtinales adeò dureſcere, ut Clyſteribus nequeant diffringi; (quæ mala frequentia ſunt, cùm Aſcites ſuprâ modum increverit) tum oportet Fiſtulam in intimam ejus partem intrudi: Ut hoc pacto Aquæ extrahantur.

Finitâ operâ Paracenteſeos, de integro coneris Clyſteribus moderatè purgantibus, Diureticis utriuſque generis, & Diaphoreticis, aberrantes Aquas in rectum tramitem Renum perducere. Nec deſperes de recuperandâ Salute Ægri, procedens ità ut monui. Novi enim quoſdam, poſt Ventris perforationem, revaluiſſe. Unumque tale Exemplar olim exhibui.

3. Ei itidem ſpeciei Hydropis, Herniæ vocatæ, Scalpellum Chirurgicum commodè adhiberi poteſt. Emiſſâ è Scroto Aquâ, procedas ut ſoles in aliis Hydropibus. Vir benè mihi notus multos annos miſerè vixerat, antequam Perforatio Scroti illi conſulta eſſet. Poſteà, quotannis inciſus (prout hortabar) ſatis placidam vitam, licèt ſeneſcens, traxit. Vigeſies (ſi non ſæpiùs eo) Cultro Chirurgico ſe ſubmiſit. Tandem, poſtquàm ſeptuageſimum & quartum annum adimpleviſſet, obiit. Nihilominùs nullâ Hydroceles, nullâ Operationis Chirurgicæ culpâ. Omninò per Febrem Peripneumoniámque ex hâc luce ſublatus eſt.

Colligere hinc licet, Oſchealem Perforationem utilem ei eſſe, cui Pudenda Aquis Morbidis refercita ſunt. Igitur optandum eſt ut quiſque, cui infortunio eſt Herniâ laborare, Inciſionem vellet admittere, quamprimùm Aquæ in Scroto incipiunt coacervari. Nam ſatius eſt ictum Cultri (ut ut moleſtus viſus eſt) identidem pati, quàm in cuncta momenta Vitæ graviſſimum onus Herniæ ſuſtinere.

4. Ex Utero Hydrops extrahi poteſt per Syphonem in Os ejus intruſum. Síque hoc Inſtrumentum tempeſtivè (hoc eſt, antequàm Uteri tunicæ corrumpuntur) adhibetur, fortè ſymbolam quandam conferre poteſt feliciori Saluti Mulieris tali Hydrope affectæ. Quatenùs ad modum hujuſmodi

Morbi

Morbi penitùs tollendi, (præterquàm quod opus ſit Fiſtulam in ipſum Os Uteri adurgeri, ut Aquæ faciliùs effluerent) nullum alium propono, niſi eundem, quem modò exhibui ad Hydropes in genere curandos Sanguinemque emendandum.

5. Cerebro Aquis diffluente, Veſicatoria Capiti cum incolumitate necnon commodo aliquo poſſunt adhiberi.

Nonnulli quidem Capitis Internarum Partium cum Externis commercium ſuſpicantur, propter duritiem Cranii. Sed Cranium, ut cuncta in genere Oſſa, Poris abundat. Nec Pori iſti fruſtrà formabantur. Indubitantèr ideò facti erant, ut ſuperfluæ quædam Particulæ per eos manarent.

Porrò probabile eſt harum fugam inde per Externos Poros, vel dum Pericranium integrum eſt, admodùm pertinacem eſſe, quamdiu vivimus: Sicut cæterorum Membrorum Effluviis uſitatum eſt. Cùm autem Cephalææ meatus aliquantùm dilatentur Emplaſtri Veſicantis auxilio; tum non poſſunt non hujuſmodi Effluvia erumpere copioſiùs.

Certum eſt multas volatiles Particulas ab Internis Capitis Partibus emiſſas, cùm Coma, cùm Delirium, cùm Cephalagia, cúmque Lethargia tollitur Veſicatoriorum ope. Quid ergo non ſperare licet à Veſicantibus Capiti adhibitis, cùm Hydropicus Humor Cerebrum circumfluit?

Tere-

Terebratio Cranii, quâ quidem Hydrops à Cerebro extrahi poteſt parte, periculoſæ plena eſt aleæ. Per Veſicatorium autem alicui parti Cephalææ appoſitum, Hydrops Cephalicus ſine diſcrimine ad minorem vim redigi poteſt; Poris apertiùs factis hujuſmodi Remedio.

Intereà opera danda eſt, nè Aquæ, poſtquàm vis earum partim ablata eſt vi Veſicantium, de novo ſcaturientes creſcerent præ culpâ Sanguinis. Sæpè autem oſtendi, quomodo culpabilis Maſſa ſanguinea corrigi atque emendari poſſit. Excuſatum igitur me habeas à repetendâ eâdem Methodo adhùc ſæpiùs.

6. Fontanellæ, infrà genua formatæ, commodæ interdum ſunt Hydropicis, quando Pellis ad tibias attinens immediatâ rupturâ propter Hydropem periclitatur.

7. Aliquando & Emplaſtra Veſicantia, Carnoſæ Tibiarum Parti ſubtûs genu affixa, Hydropicis commoda reperta ſunt.

8. Sed Cutis inter augendum Hydropem vulnerata (ſive ea vulnera Veſicatorio facta ſint, ſive Scalpello) protinus proclivis evadit ad Gangrænam admittendam, propter copiam Humorum vitiatorum eò tendentium. At, ut periculoſa præpediatur Gangræna, non abs re eſt Cataplaſmata Refrigerantia Tibiis paulùm rubeſcentibus vel inflammatis applicare quamprimùm.

Talia ſeptuagenariæ olim Mulieri, cui mille Ulcuſcula fœtida in utroque Crure erant, adhiberi conſului. Anus his Externis Remediis & Medicinis cùm Roborantibus tum Aperientibus more eo, quem docui, intùs ſumptis, in Sex Hebdomadum ſpatio penitùs revaluit. Sana facta, octodecim annos poſteà vixit. Febre tandem Animam efflavit.

9. Item Tibiis, quando earum Pellis ipſâ Hydropis culpâ (interdum enim ubertas Aquarum ad talem fracturam efficiendam ſufficit) diſrumpitur, hujuſmodi Cataplaſmata non incommodè admoveri poſſunt: apprimè impoſito in Crura Emplaſtro quodam Siccante, quale eſt Diachylon, &c. túmque impoſitis Cataplaſmatibus ſuper Emplaſtris.

Reverà Inciſiones & Veſicantia rariſſimè in Praxin illam, de quâ noviſſimè egi, admittenda ſunt. Imò Tibiis Hydropicis Fontanellas Veſicáſve fieri nefas æſtimo; niſi, Inflammationibus ortis, ſtatim etiam decreveris iis obſtare Refrigerante quodam Cataplaſmate. Cautelâ hâc obſervatâ & ad Praxin revocatâ, ſatis tutò Cutem, quando urget Morbus, vulnerari permittas. Sin Cautio ea, quam modò tradidi, negligatur omninò; fortaſſe demùm prædictio Gangrænæ verior erit, quàm velles.

10. Inciſio Venæ, conſenſu ferè omnium Medicorum, agnoſcitur nihil ad hunc Morbum pertinere.

Pars quidem Hydropicæ Materiei hoc pacto emitti poteſt. Sed uſualitèr Hominum Hydropicorum Venæ, ſuperfluum onus Aquarum circumvehentes, parvulâ tantùm copia Spirituum ſcatent. Dúmque ità res ſe habet, certé Venæ ſectio periculi plena eſt. Quia alteræ ſine alteris emitti nequeunt, Vena incisâ & apertâ.

Prætermiſſâ quidem omninò Venæ ſectione, Maſſa ſanguinea ſatis diminui poteſt Medicamentis Evacuantibus. Verùm enimverò fruſtà Urina Sudor aliique Humores ejiciuntur, ſi hoc Morbo laborantes immediatè poſt factas Exinanitiones tantam vim Liquorum in Sanguinem ſuum, quanta per Medicamina eliminata eſt, iterùm admittunt.

Porrò Natura novum ſæpiuſculè robur acquirit, ſi à vinculis Succorum Nutrientium ſuperfluorum expedita, eâ libertate in aliquod tempus freta fuerit. Præthereà Sanguis. ut dixi anteà, ſemper celeriter efficiens nutritionis opus, rapidiús ad ſe arripit Liquida, quàm Solida. Quam ob cauſam Liquida magis, quàm Solida, fugienda ſunt Hydropicis. Fugiendi ſunt ſaltem copioſi Liquores, quod citò Corpora exinanita novis Humoribus referciant.

Virgo eadem, quæ Hydropis partem Ore effudit, majorem ejus copiam per umbilicum diſruptum emiſit. Subitò Area

Cubiculi, in quo ſedit, Aquâ valdè fœtente ſuperfuſa eſt. Vitæ pertæſa erat, antequàm hoc accidit. Morti verò jam proxima, plùs optavit ſibi Mortem. Fame præſertim ſtuduit ſibi Necem conſciſcere. Solam Igitur Unciam víxque tantundem Panis indies comedit. Vini Cochleare tantùm unum ſorpſit. Licèt oraret atque optaret Mater, ut copioſiùs ſe paſceret, noluit. Nihil præter hæc (ut Mater mihi retulit) in quatuor vel quinque Hebdomadas ſibi ſuppeditari ſivit. Cogitanſque hoc pacto emori, inopinantèr vixit. Nam ſub ſine temporis prædicti, nulla indicia Hydropis ei remansêrunt. Revaluit ſine ope Medicinarum (quibus obſtinatè uſque reluctata eſt) ſolis Naturæ viribus. Vixit Annum, libera ab Hydrope. Tandem Febre & Phthiſi mortua eſt. Sine dubio, dum parcè vixit, ſanguinea ejus Maſſa ex Hydropis materiâ pabulum acquiſivit. Nam, ut dixi anteà, nihil de ſuo jure Sanguis cedere vult, quamdiu quovis penu nutriri poteſt.

Altera Virgo universè tumida Phlegma ſanguineum è Pulmonibus ejecit. Summos inſuper cruciatus (ità ut propter eos miſerè ſæpè exclamaret) in Ventriculo tulit. Per idem tempus Hecticâ Febre laboravit. Denuò in propinquo Mortis fuit, cùm ad eam vocarer. Deſideravit, ut dolor Ventriculi quamprimùm tolleretur. Nocte, in quâ expectata eſt mori, à ſtomachicis angoribus liberata

liberata eſt, ſimul ac Clyſterem Anodynum & Bolum ex Chinchina factum ſumpſiſſet. Cupientem tum diutiùs vivere hortabar, ut ſe vellet cohibere ab omnimodis Liquoribus, dum ego curam ejus ſuſciperem Medicamentis. Monitis paruit ſine moleſtiâ in tres primos Dies. Quarto Sitis adeò intolerabilis evaſit, ut vix ei perſuadere poſſem promiſſis ſtare. Nihilominùs in hunc etiam Diem fortitèr Sitim pertulit. In quintum, enormis hæc Liquorum cupiditas integrè conquievit. Adeò ut jam contenta eſſet abhinc è Solidis ſolis Cibis nutrimentum ſibi excerpere. Nulla omninò Purgantia, niſi aliquando in Clyſteribus, illi adhibita erant. Enemata nunc Purgantia nunc Corroborantia (prout opus fuit) bis ſaltem in unaquâque Septimanâ ei juſſi exhiberi, dum revaleſceret. Præthereà in Stomachum, Febris fugandæ & Naturæ in genere corroborandæ gratiâ, copiam Corticis Peruani quotidie ſumpſit. Quinto vel ſexto quoque Die Diaphoreticum ei exhibui. Utque ubertim ſudaret, Abdomini & Dorſo Utres calidâ aquâ pleni applicabantur. Nullos calidos Liquores, Sudoris excitandi gratiâ, ſorpſit. Paucis, permiſi nullas Medicinas, quæ in Os ei ſumendæ erant, Liquidis commiſceri. Poſtquàm in Menſem ſumpſiſſet Chinchinam, Chalybeata in Septimanas duas plures ſolidè etiam deglutivit. In ſex Hebdomadis curata eſt. Mox florida Vultu,

Vultu, & Corpore pinguis, evaſit. Præ pulchritudine ſtatim Maritum obtinuit. Nupta peperit Viro tres Liberos. Quorum una Filia adhùc vivit, ſedecim Annos nata. Injunxeram huic Mulieri Abſtinentiam haud ampliorem, quàm quæ finita eſſet ſimul cum Medelâ ipsâ Morbi. Perſtitit tamen in Aridâ Diætâ pluſquàm Menſes quatuor (ut ipſa dixit) ſine deſiderio abſorbendi quicquam. Quanquam Solidis ſolis Cibis & Medicamentis paſta fuiſſet, haud tamen minus Librâ unâ Urinæ ejecit indies. Hinc judicavi id, quod minxit, paritèr ex Solidis comeſis factum fuiſſe, ac ex Hydropicâ Farragine, quam ſanguinea ejus Vaſa hinc illinc ſibi conquiſiverant. Nam Ventriculus Inteſtináque res Solidas perinde ac Liquidas in Chylum mutandi poteſtatem habent. Ut liquet ex Narratione modò prolatà.

Sentio pleriſque penſum difficillimum fore, ſi omninò à Liquidis abſorbendis, ſecundùm Exemplar Mulieris prædictæ, ſe abſtinerent. Quiſque tamen modicis Sorbillis contentus eſſe poteſt. Novi quoſdam, quibus Libra una Sorbillorum de die in diem, inter haurienda Pharmaca, ſuffecit, tandem revaluiſſe. Facilior autem Medela fuit iis, qui inter morem aliis Præſcriptis medicis gerendum, ſemiſſæ Libræ vel minori copiæ Potuum ſe, quamdiu Hydrope tumebant, accommodare poterant.

In-

Interim nemo cogitet ſe periturum, quòd adeò tenuiter victitare cogatur. Námque Exemplo prædictæ Mulieris apparet, ex Solidis rebus ſufficientem penum in Sanguinis uſum poſſe exquiri.

Nihil ampliùs addendum habeo, niſi ut Medici, qui curam hujus Morbi ſuſcipiunt, vellent Animum inducere, quanti Usûs eſt hujuſmodi Abſtinentia, de quâ modò egi. Nam ſicut certum eſt nullum Agrum inundatum areſcere poſſe, ſi decreſcentibus Aquis nova Aquarum copia continuò ſupervenit; ità certo certiùs conſtat Colluviem Hydropicam ab illius Corpore nunquam diſcedere poſſe, cujus Venæ perpetim replentur ad eandem ubertatem, quâ deplentur.

Cataplaſmata Refrigerantia.

℞. FOL. Alſin. m. iv. v. vel vj. fol. Heder. terreſtr. m. j. Mic. Panis m. iij. vel iv. Sev. Porcin. ℥ij. or ℥iij. Coquantur Herbæ & Mica Panis in Aq. Font. q. ſ. Deinde ſimul contundantur; addendo Sev. Porc. quantitatem prædictam. F. Cataplaſma.

℞. Rad. Raporum N°. x. vel xij. vel plures in Aquà bene coctas, fol. Lactuc. m. j. in Aquâ

Aquâ coctor. Pæon. rad. pulv. cochl. j. Butyr. recent. ℥ij. vel ℥iij. F. Cataplaſma.

℞. Mic. Panis m. vj. vel plures Aq. Font. q. ſ. Glycyrrh. pulv. Enul. campan. pulv. āā ℥iij. Ol. Oliv. ℥ij. F. Cataplaſma.

Ex aliis Herbis benè multis fieri poſſunt Cataplaſmata Refrigerantia: prout nobis nunc in hoc nunc in illo Anni tempore editæ ſuppetiverint. Qualia ſunt Folia Althææ, Malv. Abſynth. Rut. Matricar. Lilior. &c.

FINIS.

INDEX

Rerum Præcipuarum

In LIBRO

DE HYDROPIBUS.

OMNES Hydropes ex eadem cauſâ fiunt. pag. 1

Melancholici & Bibaces maximè proclives ad Hydropem. ib.

Obturamenta Renum inceptum Hydropem augent. 2

Naturales viæ, per quas exeundum eſt Hydropi, ſunt præcipuè Renum tubuli, Inteſtina, Porique Pellis Externæ. 3

Emetica cæteris Medicinis præcellunt, quatenùs ad Urinam ſtimulandam. 4

Tres cauſæ, quamobrem Vomitoria Hydropicis utilia ſunt. 5

Sudorifica plures Humores exportant, minoréque cum periculo, quàm alia Medicamina Evacuantia. 7

Pag.
In quem modum tractari debet Æger, qui ſudandus eſt. 8
Sudatorium non repetendum ſæpius, quàm quinto vel ſexto Die. ib.
Recenſentur Medicinæ, quæ Sudorem optimè cient. 9
Cathartica & Vomitoria quædam verti poſſunt in Diaphoretica. 11
Duo genera Diureticorum: nempe ea, quæ irritant, & ea, quæ roborant Renes totúmque Corpus. 12
Diuretica, præſertim Roborantia Diuretica, Spiritus languentes reſuſcitant atque refocillant. 14
Halitus Cuticulares copioſiores, quàm Liquor Renibus emiſſus. 15
Quædam Diuretica diutiùs Sanguini immorantur, quàm alia: eáque Roborantis generis ſunt. 16
Roborantia duplici munere funguntur. ib.
Cortex Peruanus adeò cujuſdam Renes roboravit, ut integrè reddita inde Mictio eſſet, poſtquàm magnâ ex parte diu ſuppreſſa fuiſſet. 17
Quomodo Chinchinæ aliorúmque Medicaminum Aſtringentium incommoda præveniri poſſunt. 19
Roborantia, roborando Renes, in causâ ſunt Urinæ effluendæ. 21

Eme-

Pag.

Emetica Cathartica & Diaphoretica vehementiùs Urinam ſtimulant, quàm Roborantia. 22

Diaphoreticorum, quæ Urinam evacuant, exempla quædam exhibentur. 23

Roborantium exempla quædam. 24

Nonnunquam Aperientia cum Aſtringentibus miſcenda ſunt; præſertim ſi Renes uſu Aſtringentium admodùm occluduntur. 25

Moderatæ aliquando Doſes Catharticæ exhibendæ ſunt, Urinæ ſtimulandæ gratia. ib.

Cathartica Urinam ſtimulant. 26

Ratio, quare quidam Hydropici, ſumptis impetuoſis Catharticis, plùs tument. ib.

Exemplaria Virorum, qui magis magíſque tumuêrunt, cûm capti eſſent Diarrhœis; detumuêrúntque, ceſſantibus iſtis Evacuationibus. 27

Purgatio Alvi Mictioni impedimento eſt, quando Renes valdè obſtruuntur. 28

Evacuatio ampla Humorum per Renes magis ſecundùm Naturam, quàm per Inteſtina. 29

Purgans Clyſter magis ſtimulat Urinam, quàm Purgans Medicamentum in Ventriculum infuſum. 30

Potentior Stomachi Succus Medicamentorum virtutem aliquantùm mutat: Inte-

Pag.

ſtinorum verò Succus, (quòd debilior ſit Stomachico) non immutat iſtorum Medicaminum, quæ ſursùm in Anum impelluntur, efficaciam. ib.

Sorbilla, copiosè cum Catharticis ſumpta in causâ ſunt, quamobrem Hydrops minùs decreſcit. 31

Clyſterum Liquor nihil addit Hydropibus, quemadmodum uſu venit ex Sorbillis. ib.

Exemplum Adoleſcentuli, cui ampliſſima Mictio evenit ex Clyſtere Purgante: Majórque poſteà tumefactio ex Catharticis in Stomachum ejus infuſis. 32

Rationes cur Medicinarum vires tranſeunt in Sanguinem, ſimul ac Stomachum Anúmve intrant. 33

Exemplaria quædam Enematum, quæ Renes expurgant æquè ac Alvum. 34

Exemplaria Enematum, quæ cohibent Diarrhœam ſimúlque Urinam ſtimulant. 35

Enematis Liquor, quò copioſior penetrat Sanguinem, plùs ei prodeſt. 36

Vomitorium utile quibuſdam Hydropicis: præſertim iis, quibus aliquod roboris ſuppetit, cùm adhibetur ejuſmodi Pharmacum. ib.

Mite Catharticum bis Septimanâ in Anum, vel in Ventriculum immitendum. 37

Diapho-

INDEX.

Pag.
Diaphoreticum ſemel in Septimanâ adhibendum. ib.
Remedia Roborantia in quotidianum Hydropicorum uſum vocari debent. ib.
Equitatio commendatur. ib.
Declaratur, quando neceſſaria Paracenteſis eſt. 38
Poſt Paracenteſin Methodus eadem adhibenda eſt, quæ ante: attamen moderatiùs. ib.
Inciſio in Scroto proficua ad Herniam, præcipuè ad Herniam recentem. 39
Hydrops Uterinus per Syphonem partim extrahi poteſt. ib.
Hydrops Cephalicus diminuitur Veſicatoriis Capiti applicatis. 40
Terebratio Cranii ad Hydropem extrahendum periculoſa. ib.
A Fontanellis & Veſicantibus Crura inflammari ſolent, niſi tempeſtivè cooperta ſint Cataplaſmatibus. 41
Narratio de Generosâ quadam Anu, quæ curata eſt, etſi Tibiarum Cutis rumperetur atque inflammaretur Hydrope. ib.
Venæ Sectio non utilis Hydropicis. 42
Omnes Exinanitiones vanæ; niſi poſt eas Æger nimiam repletionem devitet. 43
Hydropica quædam Virgo, impatiens ampliùs vivendi, jejunando voluit ſibi necem conſciſcere: attamen hoc ipſo pacto vitam longiorem adepta eſt. ib.

Pag.

Altera Virgo à Potu Quatuor Menſes ſe abſtinuit, atque ità Hydrope Tabidiſſimóque Statu penitùs expedita eſt. 44

Abſtinentiæ commendatio. 47

Exemplaria quædam Cataplaſmatum. ib.

FINIS.

Books printed for BERNARD LINTOT, *at the* Croſs-Keys *between the* Temple *Gates.*

DE *Vomitione, ejuſqué exceſſu curando; nec non de Emeticis Medicamentis. De Purgatione ejuſque exceſſu curando; nec non de Catharticis Medicamentis. De Variolis & Morbillis. Authore* Samuele Dwight. Price bound, 2 *s.*

A Treatiſe of the Small-Pox and Meaſles: Wherein their Courſe, Nature, Kind, Diagnoſticks, Prognoſticks, and Cure are deſcrib'd in a familiar Way uſeful for Families, more eſpecially thoſe that live remote from Phyſicians. Shewing the too forward and dangerous Management of ſome, and ſupine and opinionated Remiſſneſs of others, with ſuch convincing Directions, how to order thoſe that ſhall be afflicted with that ſore Diſtemper, as few, if any, will miſcarry by them. Together with neceſſary Inſtructions about Bleeding, before and in the Small-Pox, and Purging after them: And how People may have but a few and the Marks obliterated; As alſo, how others may eſcape having, though in the utmoſt Danger of catching them. Price 1 *s.*

A Treatiſe of the Diſeaſes of Tradeſmen: Shewing the various Influence of particular Trades upon the State of Health, with the beſt Methods to avoid or correct it, and uſeful Hints proper to be minded in regulating the Cure of all Diſeaſes incident to Tradeſmen. Written in *Latin* by *Bern. Ramazini* Profeſſor of Phyſick at *Padua.* Tranſlated by Dr. *Miller.* Price 4 *s.*

The Practice of Phyſick reduc'd to the antient Way of Obſervations: Containing a juſt Parallel between the Wiſdom and Experience of the Antients, and the Hypotheſis of modern Phyſicians, intermix'd with many practical Remarks upon moſt Diſtempers. Together with ſeveral new and curious Diſſertations, particularly on the *Tarantula,* and the Nature of its Poiſon. Of the Uſe and Abuſe of Bliſtering Plaiſters, of Epidemical Apoplexies, *&c.* Written in *Latin* by *George Baglivi,* M. D. Profeſſor of Phyſick and Anatomy at *Rome.* Price 5 *s.*

The

The Practical Diſtiller; or, A brief Treatiſe of Practical Diſtillation. In which the Doctrine of Fermentations is methodically explain'd in a new Method: With the Deſcription of a new Engine-Still engrav'd on a Copper-Plate, which, for Diſpatch of Buſineſs, is preferable to any other. To which is added, by way of Appendix, A Treatiſe of making Artificial Wines from ſeveral Fruits of the *Engliſh* Production, interſpers'd with many uſeful Reflections and Obſervations. Price 1 *s.*

LAW BOOKS.

The Firſt Part of the Inſtitutes of the Laws of *England*; or, A Commentary upon *Littleton*, not of the Name of the Author only, but of the Law its ſelf. By *Edward Coke*. Alſo three learned Tracts of the ſame Author. The firſt, on his Reading upon the 27th of *Edward* I. intituled, *The Statute of Levying Fines*. The ſecond, of Bail and Mainpriſe. And the third, his Compleat Copy-holder. The Eleventh Edition, carefully corrected from the many Errors of former Impreſſions. To which is added, the Treatiſe of the Old Tenures of the Laws of *England*; with two new Tables, and many References to the modern Law Caſes, never printed before, and diſtinguiſh'd from the old References by a particular Mark. Price 1 *l.* 10 *s.*

Modern Caſes argued and adjudged in the Court of Queen's-Bench at *Weſtminſter*, in the ſecond and third Years of Queen *Anne*, in the Time when Sir *John Holt* ſate Chief Juſtice there. With two Tables: The firſt of the Names of the Caſes; and the other of the ſpecial Matter therein contained. The Second Edition. Price 12 *s.*

The Compleat Court-Keeper: Containing the Laws and Cuſtoms of Courts-Leet and Courts-Baron, the Charge to the Juries, Proceedings in Court, Precedents of Copies of Court-Roll for Lifes and in Fee; Grants, Surrenders, Admittances, *&c.* The manner of keeping the Court-Baron for trying of Actions, and Precedents of Declarations, Pleadings, and Proceſſes; alſo of Contracts, Leaſes, Mortgages, Surrenders, *&c.* The Authority of the Lord, and Privileges of the Tenants, with variety of Law Caſes concerning Copy-holders, and the whole Buſineſs of Court-keeping. The Second Edition. By Mr. *Jacob*. Price 6 *s.*